

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 398/2019
24.04.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радмиле Драгичевић Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 92/19 од 01.04.2019. године, поднетом против правноснажних решења Основног јавног тужиоца у Младеновцу Кт 941/18 од 14.12.2018. године и Основног суда у Младеновцу Кв 12/19 од 09.01.2019. године, у седници већа одржаној дана 24.04.2019. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, као основан, захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 92/19 од 01.04.2019. године, поднет против правноснажних решења Основног јавног тужиоца у Младеновцу Кт 941/18 од 14.12.2018. године, и Основног суда у Младеновцу Кв 12/19 од 09.01.2019. године, па се **УТВРЂУЈЕ** да је правноснажним решењима у односу на тачку 1. повређен закон из члана 438. став 2. тачка 2) у вези члана 261. став 4. Законика о кривичном поступку, док се наведена решења у односу на тачку 2. и 3. **УКИДАЈУ** и предмет враћа Основном јавном тужиоцу у Младеновцу на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Основног јавног тужиоца у Младеновцу Кт 941/18 од 14.12.2018. године, одређена је исплата накнаде и награде за одбрану адв. Ивану Милетићу као браниоцу по службеној дужности окривљеног АА, у износу од 13.956,00 динара према трошковнику који је именовани поднето дана 03.12.2018. године, и то на име 1. приступа саслушању окривљеног пред јавним тужилаштвом дана 01.11.2018. године, у износу од 12.000,00 динара, 2. трошкове превоза насталих на релацији Београд – Сопот – Београд дана 30.10.2018. године у износу од 978,00 динара и 3. трошкова превоза насталих на релацији Београд – Младеновац – Београд дана 01.11.2018. године у износу од 978,00 динара у укупном износу од 13.956,00 динара, док истакнути захтев за исплату накнаде и награде браниоца по службеној дужности у износу већем од признатог овим решењем одбијен је као неоснован.

Решењем Основног суда у Младеновцу Кв 12/19 од 09.01.2019. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца по службеној дужности и окривљеног АА, адв. Ивана Милетића, изјављена 21.12.2018. године против решења Основног јавног тужиоца у Младеновцу Кт 941/18 од 14.12.2018. године.

Против наведених правноснажних решења, Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости Ктз 92/19 од 01.04.2019. године, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) и 3) у вези члана 261. став 4. у вези члана 261. став 2. тачка 7) ЗКП и у вези члана 23. став 2. Правилника о накнади трошкова у судским поступцима у вези члана 9. Тарифа о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и под тачком 1. утврди да је повређен закон у корист окривљеног, а у односу на тачку 2. и 3. укине побијано решење и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, браниоцу окривљеног адв. Ивану Милетићу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Из списка предмета произилази да је Основни јавни тужилац у Младеновцу, одлучујући о захтеву за исплату трошкова браниоцу по службеној дужности окр. АА, адв. Ивана Милетића, под тачком 1. првостепеног решења одредио да се исплати накнада и награда за одбрану адв. Ивану Митићу, као браниоцу по службеној дужности окривљеног АА, на име приступа саслушању окривљеног пред јавним тужилаштвом дана 01.11.2018. године, износ од 12.000,00 динара.

Одредбом члана 261. став 4. ЗКП прописано је да се трошкови из става 2. тачка 1) до 6) тог члана као и нужни издаци постављеног браниоца (члан 76.) и постављеног пуномоћника (члан 59. и 103. став 3.), у поступку због кривичних дела за које се гони по службеној дужности, исплаћује из средстава органа поступка унапред, а наплаћује касније од лица која су дужна да их накнаде по одредбама ЗКП.

Према томе, ова законска одредба не обухвата награду браниоца као део трошкова који се исплаћује из средстава органа поступка унапред.

Дакле, у конкретном случају, будући да је кривични поступак у току, доношењем решења Основног јавног тужиоца у Младеновцу о исплати награде браниоцу, повређена је одредба члана 261. став 4. ЗКП, која не предвиђа исплату награде браниоцу унапред из средстава органа поступка, а исту повреду закона

учинио је и суд имајући у виду да је у том делу одбио као неосновану жалбу браниоца по службеној дужности окривљеног АА, адв. Ивана Милетића.

Такође, доносећи првостепено решење, јавни тужилац као орган поступка није дао разлоге који се односе на признавање предметних трошкова на име награде постављеног браниоца и обавезивање Основног јавног тужиоца у Младеновцу на исплату трошкова унапред. Разлоге за исплату награде браниоцу унапред није дао ни суд у свом решењу, чиме је првостепеним и другостепеним решењем учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) у вези члана 261. став 4. Законика о кривичном поступку, а на шта се основано указује у поднетом захтеву Републичког јавног тужиоца.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је усвојио захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 92/19 од 01.04.2019. године, и утврдио да је правноснажним решењима у односу на тачку 1. повређен закон из члана 438. став 2. тачка 2) у вези члана 261. став 4. Законика о кривичном поступку.

Надаље, по налажењу овог суда, а како се то основано истиче у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца приликом одређивања накнаде трошкова превоза постављеном браниоцу окривљеног, погрешно је примењен Правилник о накнади трошкова у судским поступцима и то одредба члана 1, 4, 6. и 7. Правилника, уместо члана 9. Тарифе о наградама и накнадама за рад адвоката.

Наиме, одредба члана 23. став 2. Правилника о накнади трошкова у судским поступцима предвиђа да се браниоцу, пуномоћнику који је адвокат и правобраниоцу трошкови и награде одређују по Тарифи о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката. Надаље, одредбом члана 9. Тарифе о наградама и накнадама за рад адвоката, између осталог прописано да за обављање послова изван седишта адвокатске канцеларије, адвокату припада накнада за превоз и то за превоз сопственим возилом у висини од 30% од цене најквалитетнијег бензина по пређеном километру.

Дакле, приликом одређивања трошкова превоза постављеног браниоца окривљеном према одредби члана 23. став 2. Правилника о накнади трошкова у судским поступцима примењује се Тарифа о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката и то члан 9. Тарифе, коју је у конкретном случају требало применити.

Супротно императивној норми у првостепеном и другостепеном решењу примењени су чланови 1, 4, 6. и 7. Правилника о накнади трошкова у судским поступцима. Будући да није примењена Тарифа о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката првостепеним и другостепеним решењем је учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП у вези члана 23. став 2. Правилника о накнади трошкова у судским поступцима, а у вези члана 9. Тарифа о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, јер су у првостепеном и другостепеном решењу у погледу трошкова превоза и примене прописа изостали разлози о чињеницама које су предмет

доказивања и неправилно је примењена одредба о накнади трошкова превоза браниоца.

Са изнетих разлога Врховни касациони суд је усвојио захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, и на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 3. утврдио да је правноснажним решењима у односу на тачку 1. повређен закон из члана 483. став 2. тачка 2) у вези члана 261. став 4. ЗКП, док је у односу на тачку 2. и 3. побијаних решења на основу члана 492. став 1. тачка 1. ЗКП побијана решења укинуо и предмет вратио Основном јавном тужиоцу у Младеновцу на поновно одлучивање, у коме ће поступку ОЈТ имати у виду примедбе из ове пресуде поступити по истим, како би могао да донесе правилну и на закону засновану одлуку.

Записничар-саветник
Мила Ристић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.